Sen Uhud gününden daha şiddetli bir günle karşılaştın mı? dedi. O da: Yemin olsun ki kavmin Kureyş'ten gelen birçok zorluklarla karşılaştım. Fakat onlardan Akabe günü karşılaştığım zorluk hepsinden şiddetli idi.

Aişe -radıyallahu anha-: Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'e hitaben: Sen Uhud gününden daha şiddetli bir günle karşılaştın mı? dedi. O da: "Yemin olsun ki kavmin Kureyş'ten gelen birçok zorluklarla karşılaştım. Fakat onlardan Akabe günü karşılaştığım zorluk hepsinden şiddetli idi. Şöyle ki: Ben (Kureyş'ten gördüğüm ezâ üzerine Taif'e gidip) Abdu Kulâl'in oğlu İbn Abdu Yâlîl'e (dini tebliğ) etiğim zaman benim dileğime cevap vermemişti. Ben de kederli ve hüzünlü bir halde yüzümün doğrusuna (Mekke'ye) dönmüştüm. Karnu's-Seâlib mevkiine ulaştığımda, başımı kaldırıp (semaya) baktığımda beni gölgelendirmekte olan bir bulut gördüm. Buluta (dikkatle) baktığımda bunun içinde Cibril -aleyhisselam-'ın bulunduğunu gördüm. Cibril bana hitaben şöyle dedi: Şüphesiz Allah, kavminin senin hakkında dediklerini ve senin isteğine verdikleri cevabı işitti. Ve Allah Sana şu dağlar meleğini gönderdi. Kavmin hakkında ne dilersen ona emredebilirsin, dedi. Bunun üzerine Dağlar Meleği bana nida edip selam verdi. Sonra: Yâ Muhammed Allah, kavminin senin hakkında dediklerini işitti. Ben dağların meleğiyim. Rabbim beni sana gönderdi. Haydi bana emret. Eğer şu iki yalçın dağı onların üzerine kapatmamı istersen bunu yaparım.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Âişe –radıyallahu anh- Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'e şu soruyu sorar: Sen Uhud gününden daha şiddetli bir günle karşılaştın mı? O da evet diye cevap vererek Taif'e gitme hadisesini anlatır. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke'de Kureyş halkını tevhide davet ettikten sonra bu davete karşılık bulamadı. Allah –azze ve celle-'nin kelamını tebliğ etmek için Taif'e gitti. Ancak oradaki insanlar Mekke halkından daha akılsızca davrandılar. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'i taşlayarak, ayaklarını kanattılar. Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- Sakîf kabilesinden Taif'in ileri gelenlerinden olan Abdu Kulâl'in oğlu İbn Abdu Yâlîl'e giderek tebliğde bulundu. Onlar da Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu çağrısına kulak vermediler. Bunun üzerine Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- keder ve hüzün içinde yola koyuldu. Karnu's-Seâlib mevkiine ulaşıp, kendine gelince başını semaya kaldırdı. Göğe baktığı vakit, kendisini gölgeleyen bir bulut gördü. Buluta (dikkatle) baktığımda bunun içinde Cibril -aleyhisselam-'ın bulunduğunu gördü. Cibril bu dağlar meleğidir. Sana selam veriyor dedi. Dağlar meleği de, ben dağların meleğiyim. Rabbim beni sana gönderdi. Haydi bana emret. Eğer şu iki yalçın dağı onların üzerine kapatmamı istersen bunu yaparım, dedi. Ancak Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- halim ve ileri görüşlü bir kimse olmasından ve teenni

ile hareket etmesinden dolayı bunu istemedi. Bu iki yalçın dağ üzerilerine geçirilseydi o insanlar helak olurlardı. "Hayır! Ben Allah'ın, bu insanların soylarından yalnız Allah'a ibadet eden ve Allah'a hiç bir şey ortak koşmayan bir nesil meydana çıkarmasını ümit ediyorum." dedi. Gerçekten Yüce Allah Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'e eziyet eden bu müşriklerin soylarından yalnız Allah'a ibadet eden ve Allah'a hiç bir şey ortak koşmayan bir nesil meydana çıkarmıştır.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6406